

Umiranje na temeljima EU

Čuvena je slika Ežena Delakroe „Grčka umire na ruševinama Misolungija” iz vremena borbe za slobodu grčkog naroda. Danas, kada se navršava 20 godina od okupacije Republike Srpske Krajine i biblijskog egzodusa njenog naroda, nažalost se može reći da Krajina i srpski narod na tom prostoru „umiru i odumiru na temeljima Evropske unije”. Naime, poslije totalne devastacije i depopulacije prostora Krajine, u završnom činu „zločinačkog poduhvata Oluje” 1995. godine, u proteklom periodu nije se gotovo ništa riješilo od temeljnih ljudskih prava protjeranog naroda: uništena i oduzeta imovina, neisplaćene penzije, porušena kulturna dobra, neprocesuirani ratni zločini... Uprkos činjenici da je Hrvatska članica Evropske nije.

Krajiški demokratski forum skreće pažnju na tužnu činjenicu da je srpski narod na teritoriji bivše Republike Srpske Krajine i Hrvatske i danas izložen govoru mržnje i pritiscima neoustaške ideologije. Sramotna je činjenica da se dostojanstvena antifašistička manifestacija povodom Dana ustanka, 27. jula 1941. godine, u Srbu „ukrasi” porukama neofašista, odnosno njihovim prisustvom u formi kontramitinga. Po mišljenju KDF-a, zabrinjavajuća je činjenica da su organi vlasti bili samo neutralni posmatrači, tampon-zona, dozvoljavajući divljanje neofašista. Poruke protjeranim Krajišnicima nisu ohrabrujuće kada je reč o njihovom povratku u rodni kraj. A nekome je to izgleda i osnovni cilj.

Milan Mrkela, predsjednik KDF-a